

שער הנגב - ערב שבת, י"א באלול תשע"ז, 1 בספטמבר 2017

שלום לחברות ולחברים,

אח"מים בחמ"ל

שלשום נפתח החמ"ל של נחל עוז פעמיים: בבוקר התארח בו אנטוניו גוטרש (פורטוגל), מזכ"ל האו"ם ובצהריים – ג'ייסון גרינבלט, שליחו המיוחד למזרח התיכון של נשיא ארצות הברית. החבר דובר הפורטוגזית שמע את הנהגת הקבוץ, שהפצירה בו לשכנע את השכנים לכתת חרבותיהם לאתים ואז ימצאו בהם שותפים נאמנים לפיתוח האזור. ילדי הקבוץ העניקו לו ציורים רודפי שלום וצבי חזן (ברור חיל), ראש המועצה קודם קודמי, בירך את האורח בשפת אימו והעניק לו עותק של החלטת עצרת האו"ם להקמת שתי מדינות לשני עמים (כ"ט בנובמבר 1947), שנוסחה המקורי, בתוספת הפטיש המפורסם, היו שמורים יובל שנים בברור חיל. שליח טראמפ התרגש אף הוא לשמוע את השאיפה לפיוס שביטאו חברי הקבוץ, על אף היותם מאוימים על ידי התוקפנות החמאסית. משני האח"מים ביקשנו לסייע בשיפור התשתיות הפיזיות (מים, ביוב, חשמל) ברצועה ובדאגה לרווחתם של התושבים בעזה. ביטאנו עמדה ברורה שמפרידה בין זכותה של ישראל להגן על עצמה לבין חובתנו המוסרית (שהגיון מעשי בצידה) לשפר דרמטית את תנאי החיים של השכנים שלנו. [ראו עוד בואלה וב YNET.](#)

פרחים ויציבות

בראשית השבוע ביקר אותנו רא"ל (מיל.) בני גנץ. שלוש שנים אחרי, הוא בא לראות מה קורה בשטח, שעל אודותיו הוא דיבר ב"נאום הכלניות" הידוע. וכה אמר הרמטכ"ל בשלהי "צוק איתן": "יש פה קיץ חם. הסתיו יבוא אחריו. הגשם ישטוף את אבק הטנקים. השדות יוריקו, ו"דרום אדום" במובן החיובי של המילה, של כלניות, פרחים ויציבות, יהיו פה ויהיו פה להרבה מאד שנים קדימה." יותר משהיתה זו נבואה, היו אלו דברי עידוד לתושבים, חלקם הגדול - פליטים מרוטי עצבים. אסון הירצחו של דניאל טרגרמן הפעוט בנחל עוז, שהתרחש לאחר מכן, לא הקל את הביקורת על הדברים. משחלפו השנים הללו, ניתן להתבונן על הכל בפרספקטיבה נוספת. מזווית זו, לאור הקושי הגדול שעברנו ולצד התקווה שלא איבדנו, אני מבקש אתכם לקרוא את הקטעים הבאים.

יש אנשים שמתפסים על הרים

יש מי שמתרגש מהמיליון הראשון שלו, יש שגלישת גלים באי אקזוטי עושה לו את זה. לי תתנו פתיחת שנת לימודים בלבן, עם ילדים בעיניים שמחות, הורים בחיך ענק, מורים עמוסי אדרנלין, צוות מינהלי מחוייב וקהילה שמתבוננת בגאווה. תנו לי סביב וסבתות מוחים דמעה, הורים שמתחבקים עם מורי ילדיהם, שלימדו גם אותם. תנו לי את ההזדמנות לספר לזאטוטים בחצר אותו בית הספר, שלפני 54 שנים עברתי גם אני עם חברי, כאן ממש, תחת שער שהחזיקו תלמידי כיתות ו' של שנת הלימודים תשכ"ד. [שלום כיתה א' - מנור וכספי בביצוע של ג'יין בורדו.](#)

הכח לעשות טוב

בטקס הפתיחה של שנת הלימודים תשע"ח, שלומציון (שלומצי) כהן, המנהלת הנכנסת, פתחה את רצף המברכים, שכלל בהמשך גם את ח"כ איתן ברושי ואותי. וכה אמרה המנהלת: "(..) תלמידי כיתות א', אנחנו מקבלים אתכם באהבה, בהתרגשות ובשמחה, ויודעים שביחד עם המורות שלכם, החברים וההורים, תרחיבו את מעגל ההיכרויות ותגלו במהרה את סוד המילה הכתובה והעצמאות המרגשת שבקריאה. ואתם, תלמידי שכבה ו' שלנו, השנה הנכם מהווים

דוגמה לכל תלמידינו באשר לאיך נראה, מתנהל ולומד בוגר היסודי שער הנגב. אנחנו מאמינים בכם, בטוחים כי תובילו חברתית ולימודית וסומכים עליכם, שתהא זו שנה משמעותית ומיוחדת שלא תשכח (..) מאחלת לכל אחד ואחת מכם, שנגיע לסופה של השנה הזאת כשאנחנו מרוצים ושמחים בהישגינו: מבחינה חברתית - קבלה של כל אדם וחבר, פתרון בעיות באופן חברי ומכובד, עזרה לזולת והתנדבות, חונכות ושמירה על האווירה הבית ספרית המיוחדת שלנו בשער הנגב. ומבחינה לימודית - שכולנו נפעל ללא לאות ובמרץ רב, לקיים שנת לימודים שתניב פירות של סקרנות, התעקשות לדעת, התגברות על קושי ושנזכור תמיד שכולנו מסוגלים (..) יש לכם את הכח לעשות עם היכולת הזאת משהו טוב."

צוות משותף של מחנכות ותלמידים קראו את "בואו נאמין" שכתבה חמוטל בן זאב:

**בואו נאמין בעולם טוב יותר,
שאפשר לחיות בו ביחד.
נקבל זה את זה, נוותר נתגבר,
נחיה בשלום, לא עוד פחד.**

קצת לפני שירת התקווה, הטקס נחתם בהקראת מגילת הבוגרים על ידי בוגרי היסודי שיעלו מחרתיים לחטיבת הביניים:

"(..) שמרו על כבוד תלמיד ומורה, גלו בגרות ואחריות בנטילת משימות לימודיות וחברתיות. השגיו ומהתחשבו בתלמידים הצעירים, כבדו את דעת הזולת אך לימדו לעמוד על דעתכם (..) "

המגילה נכתבה לפני למעלה משלושים שנים, בימי ניהולה של זיוה שיינפלד (ברור חיל), שירתה אותנו בימיה של חמדה ציפרוני ז"ל (כפר עזה) וכמובן בעשרים ושלוש שנות הניהול של ענת רגב (רוחמה).

הצוות האיכותי של שער הנגב, נקרא לדגל: קרולינה ארם (נחל עוז), ששימשה שנים רבות כסגנית מנהלת היסודי, נבחרה במהלך הקיץ כמנהלת בית הספר היסודי "ובלי הבשור" במועצה האזורית אשכול. קהילת היסודי של שער הנגב והנהלת המועצה גאים בך, קרולינה, מברכים אותך ומאחלים לך הצלחה מרובה.

בתינו הומים מתינוקות

תנופת הקליטה בשער הנגב וריבוי הילדים שמתלווה אליה, הובילו הבוקר 870 ילדות וילדים בשערי בית החינוך היסודי שלנו; שיא של כל הזמנים. לאורך שביל הכניסה לבית הספר הוקמה גדר ירוקה, שמסתירה באלגנטיות את האתגר שהעמדנו לעצמנו בקיץ: לבנות עד לפתיחת שנת הלימודים הבאה את חלקו הראשון של בית הספר היסודי השני בשער הנגב. במקביל, חנכנו היום את גן דקל החדש בקבוץ גבים. גבים חוגג הערב את חג השבעים להקמתו. כתשורה לערב המיוחד, מקבל גבים את הגן הראשון שנבנה בשער הנגב מאז ראשית שנות השמונים, גן שהפעם לא נבנה בעקבות צרכי המיגון אלא בשל הצמיחה הדמוגרפית. שני גנים נוספים נמצאים כעת בבנייה: ברוחמה וברור חיל.

כל בני האדם, כמוני

אורלי טייס (דורות), הגנת של הגן בגבים תלתה על קיר המוסד החינוכי שהיא מובילה שיר בעברית ובערבית, שכתבה ג'ומאנה אמיל עבוד, שנולדה בשפרעם, חיה ויוצרת ירושלים:

**עד כמה גופי כמה למים,
למזון ואויר ושמים,
תמיד תמיד, כך שאוכל
לחיות ולגדול.**

**הן בן אנוש הנני,
בן אנוש הנני
וכך כל בני האדם,
כמוני.**

**שבת שלום ושנת לימודים שמחה,
אלון**